

Möteshandlingar

Förbundsmöte 2025

Föredragningslista

Svenska Ishockeyförbundets Förbundsstämma

Lördag den 14 juni 2025

Rönneberga Hotell & Konferens, Lidingö

Punkt	Ärende
1.	Förbundsstämmans öppnande
2.	Upprop och fastställande av röstlängd på grundval av den utav förbundsstyrelsen upprättade röstlängden
3.	Fråga om stämans behöriga utlysande
4.	Val av mötesfunktionärer
4.1	Val av ordförande för stämman
4.2	Val av sekreterare för stämman
4.3	Val av två protokolljusterare att jämte mötesordföranden justera stämans protokoll
4.4	Val av två rösträknare
5.	Fastställande av föredragningslista för stämman
6.	Behandling av verksamhetsberättelser med årsredovisningar
6.1	Förbundsstyrelsens verksamhetsberättelser med årsredovisningar för de senaste två verksamhetsåren
6.2	Revisorernas berättelser
6.3	Fastställande av balans- och resultaträkningarna
6.4	Beslut i anledning av förbundets vinst eller förlust enligt de fastställda balansräkningarna
7.	Fråga om ansvarsfrihet för förbundsstyrelsen

Punkt	Ärende
8.	Behandling av förbundsstyrelsens förslag, inkomna motioner och övriga rapporter
8.1	<u>FS förslag</u> : Mer ändamålsenliga ekonomiska krav i licensregelverket
8.2	<u>FS förslag</u> : Stadgerevideringar
8.3	<u>Motion 1-4</u> : från Gotlands, Stockholms och Upplands Ishockeyförbund samt AIK Hockey, Almtuna IS, Djurgårdens IF och SDE Hockey: <u>1</u> : Upp- och nedflyttning mellan SHL och Hockeyallsvenskan ska omfatta minst två lag <u>2</u> : Ändring av antalet lag i SHL och Hockeyallsvenskan <u>3</u> : Ökade resurser för utvecklingsverksamhet <u>4</u> : Samverkan mellan ligaorganisationerna
8.4	<u>Motion 5</u> : från Gotlands, Stockholms, Södermanlands och Upplands Ishockeyförbund samt AIK Hockey, Almtuna IS, Djurgårdens IF, SDE Hockey och Södertälje SK: Förslag om tidigarelagt övergångsdatum för ungdoms- och juniorserier samt kontakter inför hockeygymnasier
8.5	<u>Motion 6</u> : från Gotlands, Stockholms, Södermanlands och Upplands Ishockeyförbund samt AIK Hockey, Almtuna IS, Djurgårdens IF, SDE Hockey och Södertälje SK: Begränsning av antalet utländska spelare i nationella och regionala serier
8.6	<u>Motion 7</u> : från Södermanlands och Upplands Ishockeyförbund: Översyn av nuvarande geografisk och organisatorisk indelning inom Svenska Ishockeyförbundet
8.7	<u>FS-rapport</u> : Genomförd damserieutredningen och vägen framåt
9.	Verksamhetsinriktning med ekonomisk plan samt medlemsavgift för kommande verksamhetsperiod
9.1	Genomgång av styrelsens förslag till och fastställande av verksamhetsinriktning med ekonomisk plan för kommande verksamhetsperiod
9.2	Fastställande av medlemsavgift för kommande verksamhetsår

Punkt	Ärende
10.	Valärenden

10.1	Beslut om arvode för förbundsordföranden och förbundsstyrelsens övriga valda ledamöter
10.2	Val av förbundsordförande, tillika ordförande i förbundsstyrelsen, för en tid av två år
10.3	Val av tio styrelseledamöter för en tid av två år - SDF mandat (fyra ledamöter, en per region) - SDHL- och SHL-föreningarnas mandat (två ledamöter) - Fria mandat (fyra ledamöter)
10.4	Beslut om att på två år utse en auktoriserad revisor med personlig ersättare eller ett registrerat revisionsbolag, med uppgift att granska räkenskaper och förvaltning.
10.5	Val av ordförande, tre vice ordföranden och övriga ledamöter i disciplinnämnden för en tid av två år
10.6	Val av fem ordinarie ledamöter, varav en som ordförande, med personliga ersättare i valberedning för en tid av två år - SDF mandat (fyra ledamöter, en per region) - SDHL- och SHL-föreningarnas mandat (en ledamot)
11	Förbundsmötets avslutande

2. Röstlängd 2025

Distrikt	Licenser	Grundröster	Fördelade röster	Totalt
Blekinge	1 290	4	2	6
Bohuslän/Dal	1 788	4	2	6
Dalarna	3 818	4	5	9
Gotland	434	4	1	5
Gästrikland	2 895	4	4	8
Göteborg	6 073	4	8	12
Hälsingland	1 074	4	1	5
Jämtland/Härjedalen	1 552	4	2	6
Medelpad	1 894	4	2	6
Norrbottn	4 222	4	5	9
Skåne	5 155	4	7	11
Småland	7 747	4	10	14
Stockholm	14 980	4	19	23
Södermanland	2 618	4	3	7
Uppland	3 451	4	4	8
Värmland	3 827	4	5	9
Västerbotten	4 542	4	6	10
Västergötland	4 628	4	6	10
Västmanland	1 798	4	2	6
Ängermanland	2 275	4	3	7
Örebro	1 857	4	2	6
Östergötland	1 998	4	3	7
Summa distrikt	79 916	88	103	191
Elitföreningar	Grundröster		Grundröster	
		SHL	SDHL	
Brynäs IF		2	2	4
Djurgårdens IF		2	2	4
Frölunda HC		2	2	4
Färjestad BK		2	2	4
HV 71		2	2	4
IF Malmö Redhawks		2		2
Leksands IF		2		2
Linköping HC		2	2	4
Luleå HF		2	2	4
MoDo Hockey			2	2
Rögle BK		2		2
SDE Hockey			2	2
Skellefteå AIK		2	2	4
Timrå IK		2		2
Växjö Lakers HC		2		2
Örebro HK		2		2
Summa elitföreningar		28	20	48
Summa elitföreningar och distrikt				239

BESÖKSADRESS
Tjörhornsgränd 6, 3 tr
121 63 Johanneshov

POSTADRESS
Box 5204
121 16 Johanneshov

KONTAKT
Tel.: +46 8 449 04 00
e-post: info@swehockey.se

8. Behandling av förbundsstyrelsens förslag, inkomna motioner och övriga rapporter

8.1 FS-förslag: Mer ändamålsenliga ekonomiska krav i licensregelverket

Förbundsstyrelsen föreslår Förbundsstyrelsen besluta

att genomföra förändringar i licensreglernas ekonomiska krav för förbundsserierna på seniornivå enligt nedan:

SHL, SDHL och HockeyAllsvenskan:

- Ändra kapitalkravet till 5 % eget kapital i förhållande till totala intäkter
- Likviditetsplan för kommande säsong ska redovisas och prövas (tolv månader i stället för nuvarande fyra månader)

Hockeyettan:

- Ändra kapitalkravet till positivt eget kapital
- Likviditetsplan för kommande säsong ska redovisas och prövas (tolv månader i stället för nuvarande fyra månader)
- Samtliga klubbars ordförande ska genomgå en utbildning i licensprövningsprocessen

att förutsatt att NDHL blir förbundsserie från säsongen 2026/27 ska första licensprövning göras inför säsongen 2027/28 och då med motsvarande krav som i Hockeyettan

samt

att Förbundsstyrelsen utöver ovanstående ges i uppdrag att göra erforderliga redaktionella justeringar och förtydliganden i licensregelverket.

Förbundsstyrelsens utlåtande

Vi har inom svensk ishockey en beslutsordning som bygger på en ansvarsfördelning mellan olika delar och nivåer av svensk ishockey. Detta för att hantering av och beslut i frågor som berör respektive del eller nivå ska kunna fattas så nära verksamheten som det är möjligt. Det brukar på byråkratsvenska kallas subsidiaritets- eller närhetsprincipen. Som exempel: frågor som mest effektivt hanteras av föreningarna ska hanteras av just föreningarna.

Vid Förbundsmötet 2017 fattades beslut om ett första samlat licensregelverk för alla seniorserier på förbunds nivå. Licensreglerna ställer krav (i) ekonomi, (ii) organisation, (iii) ungdomsverksamhet i rimlig omfattning och (iv) arenasäkerhet för att klubbar som sportsligt kvalificerat sig för spel i förbundsserierna på seniornivå ska tillåtas spela. Regelverket har utvecklats med tiden och - efter en särskild utredning - beslutade Förbundsmötet 2021 att ändra kravet på eget kapital från fasta belopp till att stå i relation till klubbarnas intäkter (i förekommande fall i hela koncernen).

Vi lever i en föränderlig värld som medför att exempelvis ekonomiska förutsättningar förändras i en snabbare takt än tidigare. Ett licensregelverk, vars syfte ytterst är till för att stödja föreningar att bedriva en verksamhet som ska hålla en kvalitet på verksamheten baserad på den nivå som föreningen spelar på, måste vara robust och långsiktigt liksom ändamålsenligt. Det är en balansgång att ha regler som klarar av att ställa krav utan att vara så rigida att de inte är anpassade för den kontext och verklighet som föreningarna lever i. Klubbarna ska kunna bära det ansvar som autonoma föreningar/bolag vars styrelser väljs av medlemmarna och som fattar självständiga beslut avseende den egna verksamheten och har för den egna verksamheten.

Det är med utifrån dessa två perspektiv FS haft för avsikt att göra de avvägningar som krävs. Helt enkelt att klara balansen mellan krav som säkrar kvalitet inom svensk ishockey och utan att vara ett hinder för föreningarna att kunna ta egna beslut om sin verksamhet för att både kunna och vilja kvalificera sig i seriesystemet.

Under 2024 har en särskild arbetsgrupp med representanter från samtliga ligor, SIF och licensnämnderna medverkat utvärderat licensreglernas ekonomiska krav och funnit att förändringar behöver göras. I befintligt regelverk finns en trappa för kravet på eget kapital som stegvis stiger och vid licensprövningen inför säsongen 2024/25 var nivån åtta (8) procent av de totala intäkterna för att sedan öka ytterligare till tio (10) procent året där efter. Vidare finns ett krav på en likviditetsplan för en period av fyra (4) månader. Gruppens slutsats blev att kravet på eget kapital bör ändras och läggas fast till fem (5) procent för SHL, SDHL och Hockeyallsvenskan liksom att för Hockeyettan handla om ett positivt eget kapital. Vidare föreslog arbetsgruppen att likviditetsplanen ska omfatta tolv (12) månader i stället för dagens fyra (4) månader. Därtill föreslogs en särskild utbildning av klubbarnas ordförande i Hockeyettan.

Förändringar i licensreglerna som gruppen såg behov av presenterades vid ordförandekonferensen i november 2024. SIF:s styrelse beslutade efter ordförandekonferensen att tillämpa de förändringar som föreslogs för licensprövningen redan för 2025 och även förelägga Förbundsmötet förslaget att förändra och utveckla licensreglerna enligt detta förslag. I och med att förslag finns om ytterligare en förbundsserienivå för damer (NDHL) har föreslår Förbundsstyrelsen att motsvarande licensregler som för Hockeyettan tillämpas där efter att serien första säsongen genomförts som förbundsserie.

Vidare ankommer det på Förbundsstyrelsen efter överenskommelse med intresseorganisationerna, att besluta om närmare anvisningar för redovisning, bokslut, årsredovisning samt för rapporteringsrutiner och om tillämpligt regelverk avseende den finansiella rapporteringen, exempelvis Bokföreningsnämndens anvisning K3 samt med tillägg för frågor som särskilt avser ishockeyverksamheten enligt vad som anges i ”Redovisningshandbok med anvisningar för svensk Elitishockey”.

8.2 FS-förslag: Stadgerevideringar

Förbundsstyrelsen föreslår Förbundsstyrelsen besluta

att anta FS förslag till ändring av SIF:s stadgar enligt nedan.

Förbundsstyrelsens utlåtande

I samband med förbundsmötet 2018 reviderades stadgarna och av misstag blev två stycken infogad två gånger. Styckena fem och sex i 2 kap. 4 § ska endast stå under 2 kap 2 §. Därför föreslås en korrigerig av stadgarna enligt nedan.

I samband med Förbundsmötet 2023 reviderades Svenska Ishockeyförbundets (SIF:s) stadgar på så sätt att en Överklagandenämnd infördes. Tidigare överklagades Tävlingsnämndens beslut till Förbundsstyrelsen (FS) och Licensnämndernas beslut till en särskild Appellationsnämnd. Sedan beslutet 2023 överklagas Tävlingsnämndens och Licensnämndernas beslut numera till Överklagandenämnden.

FS prövar överklaganden till SIF av övriga ärenden enligt 15 kap. Riksidrottsförbundets stadgar såsom medlemsärenden, beslut vid föreningars årsmöten med mera.

I och med att Överklagandenämnden nu är etablerad föreslår FS att sådana övriga ärenden enligt 15 kap. RF:s stadgar i stället ska prövas av Överklagandenämnden. Därav FS förslag till justering av SIF:s stadgar enligt nedan.

Därutöver föreslås en korrigerig av tidigare felskrivning av ordet *mandatfördelningen* i 7 Kap. 1 §.

Nuvarande lydelse	Förslag
2 Kap SIF:s medlemmar – föreningarna ... 4 § Medlemskap i förening ... Om medlem inte betalat medlemsavgift under två på varandra följande år, får föreningen besluta om medlemskapets upphörande. Medlemskapet upphör genom att medlemmen avförs från medlemsförteckningen. Personen ska underrättas om att medlemskapet har upphört. Utan att anmälan om utträde föreligger får styrelsen utesluta förening om den – trots påminnelser – underlåter att följa vad som föreskrivs i RF:s eller dessa stadgar. Förening får också uteslutas om den inte uppfyller villkoren i 2 kap. 1 § eller om den har underlåtit att rätta sig efter beslut som i vederbörlig ordning har fattats av SIF, RegF, SDF, RF eller Distrikt eller annars påtagligt har motarbetat SIF:s intressen. Om tillräckliga skäl för uteslutning inte föreligger får föreningen i stället meddela medlemmen varning. ...	2 Kap SIF:s medlemmar – föreningarna ... 4 § Medlemskap i förening ... Om medlem inte betalat medlemsavgift under två på varandra följande år, får föreningen besluta om medlemskapets upphörande. Medlemskapet upphör genom att medlemmen avförs från medlemsförteckningen. Personen ska underrättas om att medlemskapet har upphört. Om tillräckliga skäl för uteslutning inte föreligger får föreningen i stället meddela medlemmen varning. ...
7 Kap Förbundsstyrelsen 1 § Sammansättning ...	7 Kap Förbundsstyrelsen 1 § Sammansättning ...

Mandatföreningen i styrelsen är följande: ...	Mandatfördelningen i styrelsen är följande: ...
8 Kap Nämnder ... 5 § Överklagandenämnd Överklagandenämnden, som består av ordförande och erforderligt antal övriga ledamöter, som utses av förbundsstyrelsen, prövar överklagande av Licensnämndernas beslut och Tävlingsnämndens beslut i tävlings och föreningsärenden. ...	8 Kap Nämnder ... 5 § Överklagandenämnd Överklagandenämnden, som består av ordförande och erforderligt antal övriga ledamöter, som utses av förbundsstyrelsen, prövar överklaganden av Licensnämndernas och Tävlingsnämndens beslut samt överklaganden till SIF av övriga ärenden enligt 15 kap. RF:s stadgar. ...

8.3 Motion nr 1, 2, 3 och 4: Gotlands, Stockholms och Upplands Ishockeyförbund samt AIK Hockey, Almtuna IS, Djurgårdens IF och SDE Hockey

Seriemodell, samverkan mellan ligaorganisationerna och resurser till utvecklingsverksamhet

Motionärernas förslag:

att Förbundsstyrelsen uppdrar åt förbundsstyrelsen att inleda en omförhandling av rådande avtal med SHL och HA för att till säsongen 2026/27 ändra bestämmelserna om upp- och nedflyttning mellan SHL och HA till att omfatta 2 lag samt mellan HA och HE till att omfatta minst 2 lag.

att Förbundsstyrelsen ger i uppdrag till förbundsstyrelsen att, i samråd med ligaorganisationerna, utreda vilket av de föreslagna alternativen som bäst gynnar svensk ishockey och därefter genomföra en förändring av antalet lag i respektive serie.

att förbundsstyrelsen, i samarbete med ligaföreningarna, ska utreda möjligheter att frigöra resurser för utvecklingsverksamhet i elitföreningarna genom att minska löneökningstakten i våra högsta ligor, inklusive en genomlysning av frågan om lönetak.

att förbundsstyrelsen ges i uppdrag att ta fram förslag för att öka andelen resurser som tillfaller föreningar som bedriver ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

att Förbundsstyrelsen uppdrar åt förbundsstyrelsen att inleda förhandlingar med ligaorganisationerna om skapandet av en gemensam ligaorganisation för SHL och HA samt eventuellt även SDHL. Avsikten är att en sådan ska vara på plats väl innan ett nytt avtal mellan parterna ska träffas.

Förbundsstyrelsen föreslår Förbundsstyrelsen

att avslå samtliga att-satser i de fyra motionerna.

Förbundsstyrelsens utlåtande

Förbundsstyrelsen (FS) väljer att svara samlat på fyra motioner som berör ligaorganisationer och förbundsserier på seniornivå.

Svenska Ishockeyförbundet (SIF) samlar svensk ishockey och ansvarar för gemensamma frågor för svensk ishockey inklusive all landslagsverksamhet. Vi är som alla specialförbund inom svensk idrott organiserade i föreningar och distrikt, som inom ishockeyn, i sin tur är organiserade i regionförbund. Vi har även ligaorganisationer som samlar och hanterar de gemensamma frågor som rör de kvalificerade föreningarna inom respektive liga/ligaorganisation. Idag är det på förbunds-nivån fyra sådana ligaorganisationer – SHL, SDHL, Hockeyallsvenskan (HA) och Hockeyettan (HE).

Vi har inom svensk ishockey en beslutsordning som bygger på en ansvarsfördelning mellan olika delar och nivåer av svensk ishockey. Detta för att hantering av och beslut i frågor som berör respektive del eller nivå ska kunna fattas så nära verksamheten som det är möjligt. Det brukar på byråkratsvenska kallas subsidiaritets- eller närhetsprincipen. Som exempel: frågor som mest effektivt hanteras av distrikten ska hanteras av just distrikten.

I avtal mellan SIF och ligaorganisationerna regleras vilket ansvar och vilka rättigheter respektive liga har i förhållande till SIF. Det handlar exempelvis om att paketera och sälja ligans kommersiella rättigheter eller att tillhandahålla spelare till våra landslag. Avtalet klarlägger och tydliggör långsiktiga spelregler som i sin tur skapar tydlighet för exempelvis de kommersiella delarna för respektive liga. Nuvarande avtal med SHL gäller till 2030, efter att Förbundsstyrelsen 2019 tagit beslut om avtalet med SHL och som sedan vid en extrastämma 2020 förlängdes till år 2030. Dessa långsiktiga spelregler har gjort att SHL idag har ett medierättighetsavtal som sträcker sig till år 2030. Även avtalen med SDHL, HA och HE gäller till år 2030 som en följd av att FS fått i uppdrag att, med SHL-avtalet som förlaga, ingå avtal med övriga ligaorganisationer med förbundsserier på seniornivå.

FS delar motionärernas beskrivning av våra två högsta serienivåer på herrsidan som både framgångsrika och erkända ligor. Det är få länder som har två nivåer som håller en sådan hög kvalitet liksom renderar ett brett medialt och publikt intresse. Det ska vi vara stolta över, och både värna och vidareutveckla.

Hur ligorna önskar organisera sig är precis en sådan fråga som enligt närhetsprincipen bör initieras av föreningarna inom respektive ligaorganisation. FS anser inte att det är rätt väg att föreslå att Förbundsstyrelsen skulle frånta eller begränsa det ansvar som dessa föreningar har inom ramen för det som läggs fast i Svenska Ishockeyförbundets stadgar och i respektive avtal. Det handlar bland annat om att SIF är den gemensamma huvudorganisationen, att följa vår gemensamma värdegrund, tillhandahålla spelare till landslagen utifrån de premisser som vi är överens om liksom att följa beslut fattade av SIF och IIHF. Det betyder inte att FS anser att frågorna som hanteras av ligorna är oviktiga för den samlade ishockeyrörelsen, tvärtom.

Däremot anser FS att de kvalificerade föreningarna i respektive liga själva ska avgöra hur de samverkar och resursoptimerar.

FS konstaterar i motionen *Ändring av antal lag i SHL och HA* att motionärerna inte föreslår något specificerat antal lag i respektive serie eftersom det finns olika perspektiv om vad som skulle vara mest gynnsamt. Det beror helt enkelt vilket perspektiv man har. Det är en insiktsfull beskrivning av läget. Frågan om antal lag är ingen ny fråga. Vi konstaterar att antalet lag i respektive serie ligger fast genom de avtal som finns mellan SIF och ligaorganisationerna. Antal lag är en viktig parameter i de långsiktiga spelregler och förutsättningar som är avgörande för hur serierna läggs upp. 14 lag i SHL och i HA tar även sin utgångspunkt i att skapa tillräckligt många matcher under säsongen. Med modellen med ett slutspel för uppflyttning bibehålls de starka sportsliga och även de kommersiella incitamenten genom dels antal matcher som kan/kommer att spelas under slutspelen dels att strecken under säsongen ökar i betydelse. Långsiktighet är viktigt för såväl de sportliga förutsättningarna som de kommersiella och mediala. Att ändra antalet lag i serierna under gällande avtal fordrar därför enighet mellan parterna. Det, menar FS, bygger på att ett initiativ behöver komma från alla tre berörda ligaorganisationer. Några sådana initiativ föreligger inte.

År 2019 beslutade Förbundsmötet att införa en ny kvalmekanism som garanterar en direktupp- och nedflyttning av ett lag mellan serierna. Utgångspunkten för nuvarande upp- och nedflyttning är en garanterad omsättning i seriesystemet, ibland beskrivet som att syresätta systemet, som tillgodoser avancemang på i första hand sportsliga meriter. Konstruktionen med direkt upp- och nedflyttning vägdes av och begränsades till ett garanterat lag upp och ett garanterat lag ner vid beslutet som togs av Förbundsmötet 2019.

Kvalmekanismen har inom ramen för Elitkommitté Herr utvärderats efter säsongen 2023/2024. I samverkan med de tre elitligorna på herrsidan konstaterades det att det inte finns anledning att förändra något i modellen som Förbundsmötet 2019 beslutade om. När det handlar om hur klubbarna agerar visavi kvalmekanismen, så handlar det i grund och botten om att varje klubb måste ta ansvar för att driva sin verksamhet på ett hållbart sätt.

Resurser för utveckling av svensk ishockey är viktiga. SIF satsar betydande resurser på just utveckling och stöd till föreningarna på alla nivåer. Helt i linje med Strategi 2030, ishockeyns gemensamma strategi som antogs vid Förbundsmötet 2023. Löneutvecklingen i de högsta serierna är en parameter för hur resurser fördelas och prioriteras inom varje klubb. Att införa ett lönetak eller liknande begränsning som motionärerna resonerar kring och så att säga 'tvinga' föreningarna att satsa på vissa av Förbundsmötet utpekade områden är av en rad olika skäl en högst tveksam väg att slå in på. Att införa begränsningar och regler för lönesättning är med den svenska arbetsmarknadsmodellen förenat med en rad hinder. Principen bygger som bekant på att parterna på arbetsmarknaden ända sedan Saltsjöbadsavtalet haft ansvar för att förhandla lönesättning och andra villkor.

Idrottsbranschen utgör inget undantag, utan följer precis som alla andra branscher den grundläggande principen.

Idag har ligaorganisationerna medieavtal som ger resurser till respektive liga utifrån det kommersiella värde varje liga uppbringar på mediemarknaden. Utöver detta har både ligorna och föreningarna i respektive liga kommersiella intäkter. Som del i avtalet med SIF, som gäller till 2030, bidrar SHL med betydande resurser för utveckling i förbundet liksom svensk ishockeys föreningsverksamhet. Resurser som bland annat skapat en långsiktig stabilitet för etableringen av fyra regionförbund med tillhörande hockeykontor.

Bilagor:

Motionerna 1, 2, 3 och 4 från Gotlands, Stockholms och Upplands Ishockeyförbund samt AIK Hockey, Almtuna IS, Djurgårdens IF och SDE Hockey:

- 1) Upp- och nedflyttning mellan SHL och Hockeyallsvenskan ska omfatta minst två lag
- 2) Ändring av antalet lag i SHL och Hockeyallsvenskan
- 3) Ökade resurser för utvecklingsverksamhet
- 4) Samverkan mellan ligaorganisationerna

Behov av reformer inom svensk ishockey

Inledning

Svensk ishockey står inför betydande utmaningar. Trots ett stort internationellt intresse har antalet aktiva spelare minskat över tid, och våra landslag har under det senaste decenniet haft svårt att konkurrera på den högsta internationella nivån.

Det ökade intresset för ishockey återspeglas i publiksiffrorna i de högsta ligorna runt om i Europa, inklusive Svenska Hockeyligan (SHL). Detta har resulterat i historiskt höga TV-avtal för både SHL och HockeyAllsvenskan (HA), vilket är positivt. Trots detta har flera elitföreningar ekonomiska problem. Både SHL och i synnerhet HA brottas med lönsamhetsutmaningar, där många klubbar visar röda siffror och saknar tillräckligt eget kapital att falla tillbaka på. Utan en sund och rättvis ekonomi kan svensk ishockey inte fullt ut utnyttja sin stora potential.

Svensk ishockeys problem

För snart tio år sedan genomförde Svenska Ishockeyförbundet (SIF) en serieutredning som i huvudsak fokuserade på regler för upp- och nedflyttning mellan SHL och HA. Parallellt gjordes en översyn av de ekonomiska kraven för att erhålla licens för spel i de nationella serierna. Trots att dessa åtgärder var välmotiverade, behandlades inte de mer fundamentala frågorna kring hur seriesystemet bäst kan stödja svensk ishockeys utveckling och skapa stabila ekonomiska förutsättningar för klubbarna.

Konsekvensen har blivit att över hälften av klubbarna i de nationella ligorna kämpar med ekonomiska svårigheter, samtidigt som SHL:s omfattande och långsiktiga mediaavtal till största delen resulterat i ökade spelarlöner. SHL och HA är båda populära ligor med nästan likvärdigt medialt intresse, men ersättningarna skiljer sig markant, en obalans som enbart kan förklaras av historiska faktorer och tidpunkten för de olika avtalen.

De stora ekonomiska skillnaderna mellan SHL och HA, i kombination med nuvarande seriestrukturer, leder till ett osunt ekonomiskt risktagande hos klubbarna. Samtidigt är uppflyttning till SHL i det närmaste omöjlig enbart baserat på de intäkter som genereras från publik och sponsorer. Istället blir stora ekonomiska bidrag från privatpersoner eller kommunala stöd en nödvändighet.

Fler problemområden inkluderar:

- Ojämna serier där topplagen snabbt distanserar sig från övriga, vilket minskar det breda intresset för ishockeyn.
- Föreningar i HockeyEttan (HE) och HockeyTvåan (HT) avstår från avancemang av ekonomiska skäl.
- Ideella insatser som tidigare burit upp HockeyEttan är otillräckliga i en tid då professionell drift blir allt viktigare.
- En snedvriden konkurrenssituation, där utländska spelare tar plats på bekostnad av svenska juniorspelare.
- Storstadsområdena brottas med särskilda utmaningar såsom brist på anläggningar och svårigheter för ungdomar att utvecklas i sin hemmiljö.

Våra slutsatser

1. Den ekonomiska modellen för svensk ishockey är inte hållbar, och de ekonomiska förutsättningarna måste stärkas för att sporten ska kunna utvecklas på sportsliga grunder.
2. Nuvarande seriesystem och ligaorganisationer motverkar den dynamik som krävs för att den svenska idrottsmodellen ska fungera.

Vår vision

Vår vision för svensk ishockey sammanfaller med den som hela Hockey-Sverige enats om vid Svenska Ishockeyförbundets förbundsmöte:

"Vi ska vara bäst i världen i ishockey på alla nivåer och vara den idrott som engagerar mest och flest. Svensk ishockey ska också vara en samlande kraft och bidra till att bygga vårt framtida samhälle."

Vi anser att visionen även bör innefatta:

- En sund och stabil ekonomi som möjliggör långsiktig utveckling för föreningar på alla nivåer.
- En rättvis fördelning av intäkter, så att sportslig framgång och överlevnad inte kräver externa bidrag.

Våra lösningar

En utveckling mot en mer hållbar modell för svensk ishockey kräver flera åtgärder i samverkan. Vi föreslår följande grundläggande reformer:

- **Två lag ska flyttas upp och ner mellan SHL/HA och mellan HA/HE**
 - Detta minskar risken för osunt ekonomiskt risktagande och skapar realistiska möjligheter till avancemang.
- **En gemensam ligaorganisation för SHL och HA**
 - SHL och HA har båda högt medialt intresse men agerar utifrån egna klubbars intressen snarare än vad som är bäst för svensk ishockey som helhet. En gemensam organisation skulle skapa bättre förutsättningar för rättvis fördelning av mediaintäkter.
- **Fastställa antalet lag i SHL och HA utifrån ekonomiska förutsättningar**
 - Antingen genom en minskning av antalet lag i båda ligorna eller genom en expansion av SHL och HA.
- **Lönekostnader ska hållas inom klubbarnas ekonomiska ramar**
 - En stor del av de ökade mediaintäkterna har gått till högre spelarlöner, vilket inte var avsikten. Klubbarna måste ta ansvar för en hållbar ekonomi för att undvika osunda löneökningar.
- **Begränsning av antalet utländska spelare**
 - Detta för att främja utvecklingen av unga svenska spelare och en mer hållbar spelarrekrytering.
- **Ett gemensamt sista övergångsdatum för ungdomsserierna i hela landet**
 - För att säkerställa stabilitet och långsiktig utveckling av ungdomslag.

Sammanfattning

Svensk ishockey står inför en rad utmaningar som kräver strukturella och ekonomiska reformer. Genom att införa en mer dynamisk seriepyramid, en rättvisare fördelning av intäkter och en hållbar ekonomisk modell kan vi säkerställa att svensk ishockey förblir konkurrenskraftig både nationellt och internationellt.

Gotlands Ishockeyförbund
Stockholms Ishockeyförbund
Upplands Ishockeyförbund

AIK Ishockeyförening
Almtuna IS
Djurgårdens IF Ishockeyförening
SDE Ishockeyförening

Motion till Svenska Ishockeyförbundets Förbundsstämma 2025

Upp- och nedflyttning mellan SHL och HA ska omfatta minst 2 lag

Vid den översyn av seriestrukturen som gjordes av SIF år 2019 ändrades reglerna för upp- och nedflyttning mellan de tre högsta herrserierna till att endast omfatta ett lag, mot att tidigare ha avsett möjlighet till upp- och nedflyttning för två lag. Samtidigt avskaffades kvalmekanismerna mellan serierna. Senare års utveckling visar att den nya ordningen medfört fler nackdelar än fördelar.

Gällande ordning innebär att 40 lag i HE tävlar om en plats i HA och 14 lag i HA om en plats i SHL. Möjlighet till avancemang i seriesystemet är grundläggande för den svenska idrottsmodellen. Långsiktigt sportsligt och ekonomiskt starka och välskötta föreningar bevarar sin plats i serien samtidigt som all tävling mår bra av nya utmanare. Samtidigt måste möjligheterna att återta en plats i en högre serie för klubbar som misslyckas under ett enskilt år och därmed degraderas vara rimligt goda.

Idag leder reglerna till att föreningar som riskerar att bli degraderade gör satsningar på spelartruppen som urholkar deras ekonomi och som bidrar till en ökande lönekostnadsspiral och en osund ekonomi för hela svensk ishockey. För att en förening i HA ska kunna nå SHL måste den vinna i konkurrens med föreningar som flyttats ned från SHL och som gör ekonomiska satsningar som vida överstiger vad som är möjligt i en budget för en HA-förening med normala intäkter från verksamheten.

Det är ett grundläggande problem att rådande medieavtal för ligorna ger så stora skillnader i intäkter. Oavsett detta anser vi att en utökad rörlighet mellan de olika serierna kommer att bidra till att det oacceptabelt stora ekonomiska risktagande som kännetecknar föreningar som riskerar nedflyttning eller som eftersträvar uppflyttning, och därmed också många övriga föreningars ekonomiska modell, skulle minskas väsentligt.

I bifogad skrivelse framgår hur denna motion hänger samman med behovet av samlade reformåtgärder inom svensk ishockey.

Yrkande:

Vi yrkar att Förbundsstyrelsen uppdrar åt förbundsstyrelsen att inleda en omförhandling av rådande avtal med SHL och HA för att till säsongen 2026/27 ändra bestämmelserna om upp- och nedflyttning mellan SHL och HA till att omfatta 2 lag samt mellan HA och HE till att omfatta minst 2 lag.

Gotlands Ishockeyförbund
Stockholms Ishockeyförbund
Upplands Ishockeyförbund

AIK Ishockeyförening
Almtuna IS
Djurgårdens IF Ishockeyförening
SDE Ishockeyförening

Motion till Svenska Ishockeyförbundets Förbunds möte 2025

Ändring av antalet lag i SHL och HA

SHL och HA är båda framgångsrika och internationellt erkända ligor. Inte minst gäller detta HA – vår andraliga, vilket visas i det stora mediala intresset för densamma. Samtidigt ser vi att kvaliteten på båda ligorna skulle kunna höjas ytterligare och därmed öka intresset och de möjliga intäkterna för dessa. Skillnaderna i ekonomiska förutsättningar är idag för stora inom och mellan respektive liga. Alltför tidigt i grundserien skiftas tabellen i en övre och undre halva, vilket inte stimulerar till jämna och ovissa matcher eller till optimal sportslig utveckling.

Det finns flera vägar att skapa jämnare ekonomiska förutsättningar för föreningarna i respektive liga och likaså jämnare sportslig kvalitet, men antalet lag i respektive serie är en avgörande faktor.

Ett alternativ är att minska antalet lag i såväl SHL som HA till 12. Det skulle skapa två serier med ännu högre kvalitet och som är jämnare än idag. En ekonomisk förstärkning av mediaintäkter i HA skulle också kunna åstadkommas.

Ett annat alternativ är att bibehålla antalet lag i HA samtidigt som antalet lag i SHL minskas. Ett ytterligare alternativ är att utöka SHL till 16 lag med bibehållet antal i HA.

Ändringar i antalet lag i SHL och HA påverkar förstås också HE. Det viktigaste i detta avseende är att två lag kan flyttas upp från HE till HA.

Valet ska ses i skenet av hur mediaintäkter fördelas mellan klubbarna utifrån att deras ekonomi ska vara stark och bidra till att olika nivåer på intäkter blir rimliga och förutsägbara. Detta gäller även i kopplingen mellan HA och HE.

I bifogad skrivelse framgår hur denna motion hänger samman med behovet av samlade reformåtgärder inom svensk ishockey.

Yrkande

Vi yrkar att Förbunds mötet ger i uppdrag till förbundsstyrelsen att, i samråd med ligaorganisationerna, utreda vilket av de föreslagna alternativen som bäst gynnar svensk ishockey och därefter genomföra en förändring av antalet lag i respektive serie.

Gotlands Ishockeyförbund
Stockholms Ishockeyförbund
Upplands Ishockeyförbund

AIK Ishockeyförening
Almtuna IS
Djurgårdens IF Ishockeyförening
SDE Ishockeyförening

Motion till Svenska Ishockeyförbundets Förbunds möte 2025

Ökade resurser för utvecklingsverksamhet

Svensk ishockey har i många avseenden varit framgångsrik i att utveckla lovande ungdomsspelare. Den nuvarande modellen bygger på starka föreningar, där en bred verksamhet bidrar till elitutveckling, samt att våra elitföreningar tar ett långsiktigt ansvar för svensk ishockeys utveckling.

Det nuvarande TV-avtalet har inneburit att resurserna till svensk ishockey som helhet aldrig har varit större. Trots detta har elitföreningarnas samlade soliditet minskat, och flera föreningar i de två högsta serierna står under kontrollår.

Det senaste decenniets ökande resurser har nästan uteslutande gått till högre spelarlöner. Mycket tyder på att den samlade lönekostnaden i SHL inom kort kommer att överstiga en miljard kronor. Under många år har det förts diskussioner om införandet av ett lönetak, även om dess juridiska status i en EU-kontext är osäker.

Oavsett frågan om lönetak anser vi att en större andel av elitföreningarnas resurser måste allokeras till utvecklingsverksamhet. Vidare finns ett behov av att en större del av resurserna fördelas längre ned i seriestrukturen.

Yrkande

Vi yrkar på att förbundsstyrelsen, i samarbete med ligaföreningarna, ska utreda möjligheter att frigöra resurser för utvecklingsverksamhet i elitföreningarna genom att minska löneökningstakten i våra högsta ligor, inklusive en genomlysning av frågan om lönetak.

Vi yrkar också på att förbundsstyrelsen ges i uppdrag att ta fram förslag för att öka andelen resurser som tillfaller föreningar som bedriver ett framgångsrikt utvecklingsarbete.

Gotlands Ishockeyförbund
Stockholms Ishockeyförbund
Upplands Ishockeyförbund

AIK Ishockeyförening
Almtuna IS
Djurgårdens IF Ishockeyförening
SDE Ishockeyförening

Motion till Svenska Ishockeyförbundets Förbundsstämma 2025

Samverkan mellan ligaorganisationerna

Våra föreningar i SHL och HA har byggt upp varsin stark och framgångsrik ligaorganisation. Båda ligorna har kraftfullt bidragit till det stora mediala intresse som sedan många decennier funnits för svensk ishockey, och detta intresse har förstärkts i en tid då vår sport når alla live via TV och mediarättigheter svarar för en stor del av svensk ishockeys ekonomi.

Samverkan mellan förbundet och ligaorganisationerna är stark, betyder mycket för svensk ishockey och baseras på avtal som sträcker sig fram till år 2030, vilket även är fallet för SHL:s avtal om mediarättigheter. Inom ramen för detta erhåller SHL-klubbarna för närvarande cirka 50 miljoner kronor per år från sina mediantäkter, vilka uppgår till över 700 miljoner kronor per år. HA:s mediavtal uppgår till mindre än en tiondel av detta belopp.

SIF har i praktiken delegerat rätten att utforma upplägget för respektive serie till ligaorganisationen. Samtidigt får utformningen av serierna stor betydelse för svensk ishockey som helhet. Det måste ifrågasättas om denna ordning är tillfredsställande med tanke på att SHL och HA är intresseorganisationer för de föreningar som vid varje tidpunkt spelar i respektive liga.

SIF och ligaorganisationerna har i sina respektive avtal enats om att mediarättigheterna från ligornas matcher ska uppbäras av ligorna, mot att dessa bidrar med vissa medel till SIF:s verksamhet, även om någon enighet om äganderätten till mediarättigheterna aldrig nåtts.

SHL och HA har likartade, om inte identiska, uppdrag för sina föreningar. De har likartade regelverk och program för att skapa såväl kommersiella intäkter som sportslig utveckling för sina klubbar. SHL besitter dock väsentligt mer ekonomiska resurser än HA. Synergierna mellan ligaorganisationernas verksamhet torde vara många.

Vi anser att skapandet av en gemensam ligaorganisation för SHL och HA skulle bidra till:

1. En effektivare och kostnadsbesparande samverkan med SIF.
2. Sannolikt en förstärkt position i förhandlingar med mediaföretag.
3. En fördelning av de, för den samlade svenska ishockeyn, tillgängliga medlen som skapar stabilitet och utveckling såväl i våra nationella serier som i den breda underliggande verksamheten.

Det kan övervägas om SDHL ska ingå i samma ligaorganisation. Samtidigt anser vi att det finns en skillnad mellan SHL/HA/SDHL och HE, då de förstnämnda är professionella och kommersiella organisationer, medan HE är en bred och för utvecklingen av spelare enormt viktig verksamhet som baseras på övervägande ideellt arbete och med begränsad kommersiell bärkraft.

I bifogad skrivelse framgår hur denna motion hänger samman med behovet av samlade reformåtgärder inom svensk ishockey.

Yrkande:

Vi yrkar att Förbundsstyrelsen uppdrar åt förbundsstyrelsen att inleda förhandlingar med ligaorganisationerna om skapandet av en gemensam ligaorganisation för SHL och HA samt eventuellt även SDHL. Avsikten är att en sådan ska vara på plats väl innan ett nytt avtal mellan parterna ska träffas.

Gotlands Ishockeyförbund
Stockholms Ishockeyförbund
Upplands Ishockeyförbund

AIK Ishockeyförening
Almtuna IS
Djurgårdens IF Ishockeyförening
SDE Ishockeyförening

8.4 Motion nr 5: Gotlands, Stockholms, Södermanlands och Upplands Ishockeyförbund samt AIK Hockey, Almtuna IS, Djurgårdens IF, Södertälje SK och SDE Hockey:

Förslag om tidigarelagt sista övergångsdatum för ungdoms- och juniorserier samt kontakter inför Hockeygymnasier

Motionärernas förslag:

att SIF:s seriebestämmelser ändras med avseende på senaste övergångsdatum till att för ungdoms- och juniorserier vara den 15 september. Dispensmöjlighet vid byte av bostadsort och särskilda skäl ska finnas.

att förbundsstyrelsen ges i uppdrag att göra en översyn av regelverken vid rekrytering till HG med inriktning som ovan angivits med syfte att öka regelefterlevnaden och stoppa tidig rekrytering.

Förbundsstyrelsen föreslår Förbundsmeetet

att avslå motionens första att-sats och att motionen i övrigt anses besvarad genom Förbundsstyrelsens utlåtande.

Förbundsstyrelsens utlåtande

Svenska Ishockeyförbundet (SIF) samlar svensk ishockey och ansvarar för gemensamma frågor för svensk ishockey inklusive all landslagsverksamhet. Vi är som alla specialförbund inom svensk idrott organiserade i föreningar och distrikt, som inom ishockeyn, i sin tur är organiserade i regionförbund. Vi har även ligaorganisationer som samlar och hanterar de gemensamma frågor som rör de kvalificerade föreningarna inom respektive liga/ligaorganisation.

Vi har inom svensk ishockey en beslutsordning som bygger på en ansvarsfördelning mellan olika delar och nivåer av svensk ishockey. Detta för att hantering av och beslut i frågor som berör respektive del eller nivå ska kunna fattas så nära verksamheten som det är möjligt. Det brukar på byråkratsvenska kallas subsidiaritets- eller närhetsprincipen. Som exempel: frågor som mest effektivt hanteras av region och distrikt ska hanteras av just region och distrikten.

När det gäller övergångsdatum för den regionala nivån anser FS att det vore både fel och olyckligt att Förbundsmötet tar beslut om datum för övergångar. Det skulle betyda att det bara är Förbundsmötet som kan ändra ett datum. Med tanke på vår föränderliga värld och utvecklingen av vår idrott är det viktigt att denna typ av beslut fattas så nära verksamheten som möjligt. Det är varken ändamålsenligt eller effektivt att delegera den typen av frågor uppåt med risk för att göra det både krångligare och mer administrativt betungade att ändra ett relativt enkelt beslut.

Däremot kan regioner och SDF om de så önskar fatta beslut om övergångsdatum för ungdom i varje region och SDF som kan vara samordnat mellan regioner och SDF.

När det gäller Hockeygymnasierna och rekryteringen dit, har vi som motionärerna skriver ett regelverk på plats som syftar att hantera precis det motionärerna vill komma åt. Att följa dessa regler måste anses som självklart och att efterlevnaden av våra regler är ett grundfundament för vår verksamhet.

Bilaga:

Motion 5 från Gotlands, Stockholms, Södermanlands och Upplands Ishockeyförbund samt AIK Hockey, Almtuna IS, Djurgårdens IF, SDE Hockey och Södertälje SK: Förslag om tidigarelagt övergångsdatum för ungdoms- och juniorserier samt kontakter inför hockeygymnasier

Motion till Svenska Ishockeyförbundets Förbundsmöte 2025

Förslag om tidigarelagt sista övergångsdatum för ungdoms- och juniorserier samt kontakter inför Hockeygymnasier

Svensk ishockeys utveckling för ungdomar bygger på erfarenhet och en beprövad modell. Grundtanken är att unga spelare mår och utvecklas bäst i sin hemmamiljö hos en förening med god kvalitet på verksamheten, dvs. man spelar i moderföreningen under större delen av ungdomsåren.

SIF:s tävlingsbestämmelser stipulerar att övergångar mellan föreningar kan ske fram till den 31 januari, dvs. fram till att 2/3 av säsongen har spelats. Inom storstadsområdena är möjligheterna att byta förening stora då föreningarna är många och avstånden korta. Många ungdomar i dessa områden, samt deras föräldrar, lockas av möjligheten att få spela i en "bättre" förening, vilket inte är i linje med utvecklingsmodellens syfte.

För att ge föreningarna stabilitet i sin verksamhet och för att hålla ihop årskullslag och ha fulla lagstegar, har Stockholms- och Upplandsdistrikten, med SIF:s godkännande, infört 1 september som sista övergångsdatum. Dispens beviljas givetvis vid byte av bostadsort eller andra särskilda skäl.

När det gäller ungdomar i åldern 15-16 år sker dock många övergångar över regiongränserna under pågående säsong samt även långväga flyttar, oftast i samband med överenskommelser om flytt inför kommande hockeygymnasier. Kontakter med spelare ska enligt gällande regelverk inte tas före 1:a januari U 15-året för HG-verksamhet. Istället kontakter klubbarna än tidigare och hänvisar till strikt U16 övergång, vilket då godkänns. Även "tidiga övergångar" som sker redan under U15 året med syfte att börja tidigare i den nya klubben än själva HG-ålder, dvs redan till högstadiet. Vilket medför en psykologisk stress i väldigt hög grad i Svensk ishockey, något som klubbarna själva skapar

Ett tidigarelagt gemensamt sista övergångsdatum skulle leda till bättre efterlevnad av dessa regler samt att de datum som redan nu gäller för exempelvis Stockholmsdistriktet respekteras av andra distrikt. Regelverket inför övergångar U 15 – U 16 kopplat till HG-intag måste reglera såväl tidiga kontakter som tidiga övergångar som sker redan under U 15 året. Kontakter avseende HG ska inte ske före 16 maj, dvs start på U 16 året.

Yrkande

Vi yrkar att SIF:s seriebestämmelser ändras med avseende på senaste övergångsdatum till att för ungdoms- och juniorserier vara den 15 september. Dispensmöjlighet vid byte av bostadsort och särskilda skäl ska finnas.

Vi yrkar också på att förbundsstyrelsen ges i uppdrag att göra en översyn av regelverken vid rekrytering till HG med inriktning som ovan angivits med syfte att öka regelefterlevnaden och stoppa tidig rekrytering.

Gotlands Ishockeyförbund
Stockholms Ishockeyförbund
Södermanlands Ishockeyförbund
Upplands Ishockeyförbund

AIK Ishockeyförening
Almtuna IS
Djurgårdens IF Ishockeyförening
SDE Ishockeyförening
Södertälje SK

8.5 **Motion nr 6: Gotlands, Stockholms, Södermanlands och Upplands Ishockeyförbund samt AIK Hockey, Almtuna IS, Djurgårdens IF, Södertälje SK och SDE Hockey**

Begränsning av antalet utländska spelare i nationella och regionala serier

Motionärernas förslag:

att Förbundsstyrelsen fastställer ett högsta antal utländska spelare på matchroster i nationella och regionala herr- och juniorserier samt utfärdar riktlinjer för ungdomsserierna

Förbundsstyrelsen föreslår Förbundsmötet

att avslå motionen.

Förbundsstyrelsens utlåtande

Svenska Ishockeyförbundet (SIF) samlar svensk ishockey och ansvarar för gemensamma frågor för svensk ishockey inklusive all landslagsverksamhet. Vi är som alla specialförbund inom svensk idrott organiserade i föreningar och distrikt, som inom ishockeyn, i sin tur är organiserade i regionförbund. Vi har även ligaorganisationer som samlar och hanterar de gemensamma frågor som rör de kvalificerade föreningarna inom respektive liga/ligaorganisation. Idag är det på förbunds nivå fyra sådana ligaorganisationer – SHL, SDHL, Hockeyallsvenskan (HA) och Hockeyettan (HE).

Antalet utländska spelare i svensk ishockey är en fråga som även lyfts i Strategi 2030. FS har därför både arbetat med regel § 4:7 i tävlingsbestämmelserna och i damhockeyn regeln om hemmafostrade spelare som medel för att gynna svenska spelare.

Frågor om att begränsa antalet utländska spelare är komplex och kan även innefatta EU-regler. Just regel § 4:7 i tävlingsbestämmelserna har även varit föremål för Riksidrottsnämnden (RIN) där RIN utan att egentligen prövat om regeln strider mot EU-rätten, resonerat sig fram till att den regeln kan strida mot EU-rätten. Så det är inte helt enkelt att inom ramen för lagstiftningen på området införa begränsningar såsom motionärerna resonerar, även om syftet med en sådan begränsning både är lovvärd och för ishockeyn viktig.

Arbetet fortgår och därför finner FS inte nu skäl att arbeta i en riktning som motionärerna föreslår, utan fortsätter arbetet i den riktning som Strategi 2030 pekar ut.

Bilaga:

Motion 6 från Gotlands, Stockholms, Södermanlands och Upplands Ishockeyförbund samt AIK Hockey, Almtuna IS, Djurgårdens IF, SDE Hockey och Södertälje SK: Begränsning av antalet utländska spelare i nationella och regionala serier.

Motion till Svenska Ishockeyförbundets Förbunds möte 2025

Begränsning av antalet utländska spelare i nationella och regionala serier

Under senare år har vi kunnat konstatera att antalet utländska spelare i svensk ishockey har ökat markant. Ett sådant inslag har länge funnits i vår högsta herrserie, men idag ser vi allt fler utländska spelare i de lägre seniorserierna, juniorserierna och även i de äldre ungdomsserierna.

För vuxna spelare värnar vi om fri rörlighet inom EU, men för juniorer och ungdomar måste vår modell för spelarutbildning i hemmamiljö även gälla i ett internationellt perspektiv. Vi anser inte att det är lämpligt att unga spelare i åldern 15–18 år lämnar sitt hemland för att spela i våra junior- och ungdomsserier.

När det gäller seniorspel kan vi konstatera att spelartruppen i ett betydande antal lag i våra högsta serier, särskilt i förstakedjorna, domineras av utländska spelare. Med färre platser i trupperna för svenska spelare minskar utrymmet för rookies och talangfulla juniorer. Samtidigt ser vi klubbar som aktivt ger unga svenska spelare chansen, med mycket goda resultat. En generell begränsning av antalet utländska spelare på matchroster skulle skapa bättre möjligheter för unga svenska spelare att lyckas, vilket i sin tur skulle leda till att fler orkar satsa på en elitkarriär. Detta skulle gynna hela vår ungdomsverksamhet och bredda basen för vår landslagsverksamhet.

Ovanstående gäller för herrverksamheten. För damverksamheten ser situationen något annorlunda ut. Inom SDHL kan vi konstatera att utländska spelare idag dominerar vår högsta liga. Samtidigt har SDHL utvecklats till den främsta damligan i Europa, vilket bidrar till utvecklingen av svensk damhockey. SDHL har redan idag en strategi för att successivt minska antalet utländska spelare i takt med att svensk dam- och flickhockey fortsätter att växa och därmed kan producera fler spelare som kan ta plats i ligan.

I bifogad skrivelse framgår hur denna motion hänger samman med behovet av samlade reformåtgärder inom svensk ishockey.

Yrkande

Vi yrkar att Förbundsstyrelsen fastställer ett högsta antal utländska spelare på matchroster i nationella och regionala herr- och juniorserier samt utfärdar riktlinjer för ungdomsserierna.

Gotlands Ishockeyförbund
Stockholms Ishockeyförbund
Södermanlands Ishockeyförbund
Upplands Ishockeyförbund

AIK Ishockeyförening
Almtuna IS
Djurgårdens IF Ishockeyförening
SDE Ishockeyförening
Södertälje SK

8.6 Motion nr 7: Södermanlands och Upplands Ishockeyförbund

Förslag om översyn av geografisk och organisatorisk indelning inom Svenska Ishockeyförbundet

Motionärernas förslag:

att årsmötet beslutar att genomföra en översyn av den geografiska och organisatoriska indelningen av nuvarande distrikt och regioner enligt ovanstående plan, med målsättning att förlägga det slutgiltiga beslutet till förbundsmötet 2027.

Förbundsstyrelsen föreslår Förbundsmötet

att avslå motionen

Förbundsstyrelsens utlåtande

Svenska Ishockeyförbundet (SIF) samlar svensk ishockey och ansvarar för gemensamma frågor för svensk ishockey inklusive all landslagsverksamhet. Vi är som alla specialförbund inom svensk idrott organiserade i föreningar och distrikt, som inom ishockeyn, i sin tur är organiserade i regionförbund. Vi har även ligaorganisationer som samlar och hanterar de gemensamma frågor som rör de kvalificerade föreningarna inom respektive liga/ligaorganisation.

Vid det senaste Förbundsmötet fattade svensk ishockey beslut om en gemensam strategi för kommande år, Strategi 2030. Strategin har sedan legat till grund för hur SIF, enskilda distrikt och regioner och ligor utvecklat och formulerat sina egna strategier.

Som ett led i att arbeta för att tillsammans nå vår vision att vara den mest engagerande idrotten i Sverige har vi gjort förändringar när det gäller hur vi arbetar regionalt och lokalt genom reformen med etablerandet av Regionförbund med tillhörande hockeykontor. Precis som motionärerna beskriver är vi i processen med att fortsatt utveckla arbetsformer och samverkansformer för att svensk ishockey ska få ut största möjliga nytta av den relativt nyligen införda reformen med Regionförbund och tillhörande hockeykontor.

Vi är på intet sätt färdiga i detta. Det är en pågående arbetsprocess där regionerna kommit olika långt i hur arbetet fortskrider och utvecklas. I några regioner har man kommit lite längre i vissa frågor medan andra regioner kommit längre i andra frågor.

Förbundsstyrelsen (FS) anser att, även om det finns flera delar i motionen som har relevans på hur vi fortsätter att utveckla svensk ishockey framåt, så vore det inte idag rätt väg att dra i gång en större utredning som snarare kan riskera att bromsa upp det utvecklingsarbete som pågår i regioner, distrikt och även i föreningar och ligor. Vi inom svensk ishockey är ofta resultatinriktade och kanske även ibland otåliga att nå fram till slutmålet, vilket i grunden är en av våra styrkor. FS menar att det viktiga nu är att arbetet i de olika delarna, både regionalt och inom andra delar av svensk ishockey, får mer tid att utvecklas i den riktning vi gemensamt har stakat ut i Strategi 2030. Därför föreslår FS att Förbundsmötet ska avslå denna motion.

Bilaga

Motion 7 från Södermanlands och Upplands Ishockeyförbund: Översyn av nuvarande geografisk och organisatorisk indelning inom Svenska Ishockeyförbundet

Geografiska och Organisatorisk indelning för svensk ishockey

Motion för översyn av nuvarande geografiska och organisatorisk indelning inom Svenska Ishockeyförbundet

Bakgrund: Upplands Ishockeyförbund och Södermanlands Ishockeyförbund vill härmed lämna in en motion om att genomföra en översyn av den nuvarande geografiska och organisatoriska indelningen inom Svenska Ishockeyförbundet beträffande den geografiska SDF och Regionala uppdelning. Den nuvarande strukturen är inte längre optimalt anpassad till dagens demografiska utveckling, föreningsbehov och infrastruktur. En modernisering av regionindelningen är avgörande för att främja föreningsutveckling, öka närvaron av utvecklingsresurser och skapa bättre förutsättningar för både föreningar och spelare. Vid bildandet av hockeykontor gjordes en strukturell förändring som förändrade distriktens uppdrag och i samband med det gjordes ingen utredning kring hur hockeykontoren skulle organiseras rent geografiskt för att skapa bästa möjliga förutsättningar. Frågan om distriktens förändrade uppdrag och dess konsekvenser utreddes inte heller.

Identifierade utmaningar med nuvarande organisatorisk indelning inom svensk ishockey:

1. **Bristande lokal närvaro:** Den nuvarande strukturen med 22 distrikt och fyra regioner ser vi redan idag riskerar led till att vissa föreningar får ett svagare stöd. Vi måste vara verksamhetsnära med vårt stöd av förenings- och hockeyutvecklare, särskilt i områden med glesare befolkning eller där avstånden mellan föreningar och hockeykontor är stora.
2. **Demografiska förutsättningar:** Storstadsområden kan uppleva brist på istider och anläggningar, medan landsbygdsområden kan ha underutnyttjade faciliteter. Vi ser att urbanisering och förändrade befolkningsmönster har skapat obalans inom dagens regioner med vilka intressefrågor som behöver prioriteras. Förutsättning storstad kontra landsbygd skiljer i olika stycken i behov och utmaning.
3. **Hållbart tävlande och resor:** Den nuvarande indelningen kan medföra långa resor för föreningar, vi vill gärna få till en ny syn på tävlande. Långa resor och kort speltid leder till ökade kostnader, för föreningar och utövare. Effektivare geografiska och organisatorisk indelning skulle ge minskade restider och främja hållbart resande.
4. **Kopplingen till hockeykontor:** Den nuvarande strukturen med distrikt, hockeykontor och regioner har skapat en otydlighet i organisationen samt i viss utsträckning, en ökad belastning på ideella krafter. Ursprungstanken med hur många föreningar ett hockeykontor skulle verka mot har också frångåtts vilket skapar stora utmaningar i verksamheten.
5. **Den nuvarande strukturen med den geografiska indelning som regionerna ser ut idag ger en enorm snedfördelning avseende avstånd tillika antalet föreningar fördelat på resp. hockeykontor vilket påverkar förutsättningen att verka nära föreningarna både i effektivitet, aktivitet och relation.**
6. **Distriktens uppdrag:** En stor del av distriktens tidigare uppdrag, både vad gäller verksamhet och ekonomi, har förflyttats till hockeykontoren. Detta har inneburit en förändring i beslutsnivåer och en otydlighet i mandat och uppdrag.

7. **Jämställdhet och inkludering:** Nuvarande strukturer kan påverka jämställdhetsarbetet inom ishockeyn. En översyn av den geografiska och organisatoriska indelningen kan bidra till att skapa mer inkluderande miljöer och säkerställa att både flickor och pojkar får lika möjligheter att delta och utvecklas inom sporten.

Jämförelse med andra idrotter och myndigheter:

Många andra idrottsförbund och myndigheter har anpassat sina strukturer för att bättre spegla dagens demografiska och geografiska verklighet. Genom att genomföra en liknande översyn inom ishockeyn kan förbundet säkerställa att resurser fördelas rättvist och effektivt, att organisationen blir så effektiv som möjligt och styr mot uppsatta mål samt att stödet till föreningarna optimeras utifrån deras specifika behov och förutsättningar.

En översyn av den geografiska och organisatoriska indelningen inom Svenska Ishockeyförbundet är därför nödvändig för att adressera dessa utmaningar och säkerställa en hållbar och inkluderande utveckling av sporten i hela landet.

Varför är en utredning nödvändig?

1. Utvecklingsbehov: Den nuvarande geografiska och organisatoriska indelningen begränsar tillgången till föreningsutvecklare och hockeyutvecklare, vilket hindrar möjligheten till mer frekvent stöd till föreningar på lokal nivå.
2. Demografiska förändringar: Befolkningsförändringar och urbanisering har skapat nya geografiska utmaningar som inte speglas i den nuvarande indelningen.
3. Hållbarhet: Resor inom dagens regioner är ofta långa och ineffektiva för ledare, spelare och föreningarna, vilket leder till ökade kostnader och ökad miljöpåverkan.
4. Effektivisering: En mer logisk och genomtänkt organisatorisk struktur tillsammans med en mer genomtänkt geografisk indelning skulle effektivisera Hockeykontorens och förbundens arbete med tillgång av personellt stöd, såväl som av föreningsutvecklare och hockeyutvecklare.
5. Distrikten har tidigare haft ett brett uppdrag inom sitt geografiska område. Då den största delen av uppdraget förflyttats till hockeykontoren behöver nuvarande indelning i distrikt och regioner ses över för att se om den geografiska indelningen fortfarande är relevant.

Syfte och mål:

1. Skapa en mer funktionell och hållbar geografiska och organisatorisk indelning.
2. Stärka lokal närvaro och tillvarata lokala intressen.
3. Beakta olika geografiska intressen utifrån de olika förutsättningar som finns mellan storstadsföreningar och landsbygdsföreningar.
4. Erbjud ett effektivare och mer verksamhetsnära stöd till föreningarna genom tillgång till hockeyutvecklare och föreningsutvecklare.
5. Decentralisera storregioner för att skapa mer hanterbara och effektiva regioner.
6. Skapa närmare samarbeten med ishockeyföreningar som spelar i SHL, SDHL och Hockeyallsvenskan för att främja elit- och breddutveckling.

7. Fördjupa relationerna med kommuner, landsting, regioner samt RF-SISU Distrikten för att stärka samarbetet och utvecklingen.
8. Främja hållbart resande och öka miljömedvetenheten inom ishockeyrörelsen.

Fördelar med en översyn:

- Stöd för både stad och landsbygd: Anpassad geografiska och organisatorisk indelning säkerställer att både storstadsföreningar och landsbygdsföreningar får det stöd de behöver utifrån sina specifika förutsättningar.
- Stärkt lokal närvaro: En förbättrad geografiska och organisatorisk struktur möjliggör tätare kontakt mellan föreningar och utvecklingsresurser, vilket stärker den lokala identiteten och engagemanget.
- Ökad samverkan: Närmare samarbete med kommuner, regioner och RF-SISU distrikten främjar en starkare och mer sammanhållen utveckling av ishockeyn.
- Ekonomiska fördelar: En effektivare organisation och minskade driftkostnader gynnar både förbundet och föreningarna, vilket frigör resurser för utvecklingsinsatser.
- Effektivare resvägar: Bättre utnyttjande av naturliga resvägar och infrastruktur leder till minskade restider och kostnader för föreningar och spelare.
- Miljövinster: Minskade transporter leder till lägre klimatpåverkan, vilket stärker förbundets miljöansvar.

Förslag till genomförandeplan:

1. Utredning: En arbetsgrupp tillsätts för att genomföra en grundlig utredning av nuvarande geografiska och organisatorisk indelning och identifiera förbättringsområden samt vid behov föreslå en ny geografisk och organisatorisk struktur för svensk ishockey.
2. Presentation: Utredningen ska presenteras under 2026 innan säsongstart för distrikt och regioner.
3. Process: Under hösten 2026 processas utredningens förslag med berörda parter.
4. Slutgiltigt förslag: Ett färdigt förslag presenteras innan 1 februari 2027 för ev. beslut på SIFs årsstämma 2027

Förslag till beslut: Att årsmötet beslutar att genomföra en översyn av den geografiska och organisatoriska indelningen av nuvarande distrikt och regioner enligt ovanstående plan, med målsättning att förlägga det slutgiltiga beslutet till förbundsmötet 2027.

Inlämnat av: Upplands Ishockeyförbund och Södermanlands Ishockeyförbund

Inskickad av: Christian Borg Ordförande i Upplands ishockeyförbund 2025-02-28

8.7 FS-rapport: Genomförd damserieutredning och vägen framåt

Bakgrund

Förbundsstyrelsen 2023 beslutade, efter förslag från förbundsstyrelsen, att genomföra en serieutredning för junior- och seniorishockeyn för damer på nationell och regional nivå, med utgångspunkt från svensk ishockeys gemensamma strategi, i syfte att arbeta fram en förnyad tävlingsstruktur som skapar bäst förutsättningar för framgång i takt med damishockeyns tillväxt och utveckling, såväl sportsligt som kommersiellt.

Utredningen syftade till att, utifrån nuläget och den antagna strategin, finna den mest lämpliga vägen för ett seriesystem inom damishockeyn utifrån population, hållbarhet, sportslig utveckling och möjligheten att bygga kommersiella värden.

Möjligheten att avancera i seriesystemet, och därmed också risken att åka ur en serie skulle enligt direktiven kvarstå. Förslag som presenteras skulle förflytta Svensk Ishockey i riktningen mot Svensk Ishockeys gemensamma vision – "Sveriges mest engagerande idrott" och Strategi 2030.

Utredningen leddes av en särskild utredare som till stöd för sitt arbete hade en referensgrupp (bestående av förtroendevalda) och arbetsgrupp (bestående sakkunniga tjänstemän).

Större beslut om förändringar i seriestructuren skulle fattas av förbundsstyrelsen 2025 för att träda i kraft tidigast från och med säsongen 2026/27. Det senare förhindrar emellertid inte att mindre omfattande förändringar och justeringar till följd av utredningens förslag genomförs tidigare inom ramen för SIF:s och regionförbundens beslut om seriebestämmelser för varje säsong.

Direktiv för utredningen och utseende av utredare

Förbundsstyrelsen informerade vid ordförandekonferensen i februari 2024 om utredningsdirektiv och utredningens organisering.

Förbundsstyrelsen utsåg Lena Wallin Kantzy som den särskilda damserieutredaren. I början av 2024 påbörjade hon sitt arbete med utredningen.

Till utredningen utsågs en mindre referensgrupp bestående av Pea Israelsson och Hanna Södergren samt en arbetsgrupp bestående av Anders Wahlström, utvecklingschef SIF,

Magnus Mårtensson, tävlingschef SIF samt Sara Ridderlund, verksamhetsutvecklare Dam/Flick SIF.

Utredaren skulle genomföra sitt utredningsarbete i nära samverkan med regioner och ligaorganisationen SDHL med tillhörande föreningar. Den särskilda utredaren rapporterade löpande till SIF:s ordförande.

Serieutredaren skulle koncentrera sitt arbete till nedanstående huvudområden som alla tre ska leda mot de mål som satts upp i svensk ishockeys Strategi 2030:

- Föreslå en övergripande seriestruktur på regional och nationell nivå för junior- och seniorspel,
- Föreslå antal lag i respektive serie inom föreslagen struktur på regional och nationell nivå, och
- Föreslå modell för upp och nedflyttning i seriestrukturen.

Utredaren skulle redovisa en konsekvensanalys – inklusive kommersiella konsekvenser och överväganden av kommersiell karaktär som gjorts – av förslagen som såväl tar hänsyn till nuvarande seriestruktur samt inkludera beskrivning av eventuella andra konsekvenser. Utredaren ska även bedöma tidplanen för genomförande av de förslag som presenteras.

Utredningens genomförande

Under 2024 arbetade utredaren med ”Serieutredning Ishockey Dam” (Se dokument) vilken presenterades närmare vid ordförandekonferensen i november 2024.

Utredaren har medverkat på möten och samverkat med berörda enligt följande:

- upptaktsmöte med representanter för SIF, SDHL, tävlingsregioner – förtroendevalda och anställda,
- Ordförandeträff SDHL,
- Upptaktsträff SDHL – workshop med sportchefer och coacher
- Elitkommitté dam,
- Öppet Forum med workshops under en heldag dit representanter för SIF, SDHL, NDHL och tävlingsregioner var inbjudna,
- enkät till alla föreningar i SDHL och NDHL rörande ekonomi, organisation m.m., och
- avstämningar med Magnus Mårtensson och Sara Ridderlund, SIF.

Utredarens förslag av ny spelform:

Syftet med den nya utformningen bör enligt utredningen vara:

- Att skapa så bra förutsättningar som möjligt för framgång i takt med damishockeyns tillväxt och utveckling såväl sportsligt som kommersiellt.
- Målen bör till skillnad från syftet vara konkreta och kan uttryckas i att:
- SDHL och NDHL bör ha 28 lag i seriespel på förbunds nivå säsongen 29/30,
- Det ska finnas en väl utvecklad nationell juniorserie och ett JSM,
- Andelen svenska spelare i förbundsserierna ska ökas avsevärt,
- Genomsnittsåldern i förbundsserierna ska höjas, och
- Landslaget ska ta medalj på mästerskapen från och med säsongen 29/30.

Till att börja med handlar det om att skapa fyra tydliga nivåer:

1. SDHL
2. NDHL
3. Juniorserie
4. Distrikt/regionserier (flick/motion).

Den nya spelformen startar säsongen 26/27. Det innebär att säsongen 25/26 bör användas för en stegvis implementering. Lämpliga beslut för den stegvisa övergången bör tas i dialog med respektive serieförening.

Säsongen 29/30 bör steg 2 i den nya spelformen införas. Mellan säsongerna 26/27 och 29/30 bör årliga avstämningar och uppföljningar göras. Inte minst avser det antalet svenska tillgängliga spelare och utvecklingen kommersiellt, framförallt i SDHL. Visar det sig att utvecklingen inte går åt rätt håll så kan steg 2 flyttas framåt. Ambitionen är alltså att planen ska följas. Det finns dock ett antal osäkerhetsfaktorer på resans gång som gör det nödvändigt att vara flexibel.

Remiss

Efter ordförandekonferensen i november 2024 skickades utredningen ut på remiss till distrikt, röstberättigade klubbar och ligaorganisationerna. 39 av 40 röstberättigade distriktsförbund, föreningar och ligaorganisationer besvarade remissen.

SAMMANFATTNING
**SIF ska ha och ansvara
för tre nivåer av
förbundsspel för damer:**

→ SDHL

→ NDHL

→ Juniorserie/JSM

Steg 1 Säsongen 26/27:

- SDHL – 10 lag – 27 matcher
- NDHL 2 x 6 lag – 20 matcher
- Juniorserie 2 x 6 lag – 20 matcher +
JSM – 4 lag
- Totalt 34 lag i förbundsserier

Steg 2 Säsongen 29/30:

- SDHL – 12 lag – 33 matcher
- NDHL 2 x 8 lag – 28 matcher
- Juniorserie 2 x 8 lag – 21 matcher +
JSM – 8 lag
- Totalt 44 lag i förbundsserier

Det finns ett brett stöd beträffande de delar som utredaren föreslagit kring att de tre första nivåerna (SDHL, NDHL samt Nationell Damjuniorserie) bör hanteras av SIF.

Att damjunior-SM ska införas har fullt stöd. Enighet råder kring att den bör införas så snart som möjligt. Att utländska spelare i svensk damishockey behöver minskas drastiskt finns en stor enighet kring. Viss osäkerhet råder kring tempot på sänkningen av antalet spelare då man befarar en risk att ”dränera systemet” på spelare. En lugnare sänkning av begränsningen bör ses över.

- Föreslagna modellen kring SDHL med antal lag har brett stöd både vad det gäller 10 lag säsongen 26/27 och att öka till 12 lag säsongen 29/30. Däremot saknar den föreslagna modellen att sänka antalet matcher i grundserie och kvartsfinal helt stöd i remissvaren.

- Föreslagna modellen kring NDHL med antal lag har stöd både vad det gäller 12 lag säsongen 26/27 och att öka till 16 lag säsongen 29/30. Viss osäkerhet råder om det finns rätt antal lag som kan spela nationell NDHL-serie redan till säsongen 26/27.

- Föreslagna modellen kring Nationell Damjuniorserie med antal lag har stöd både vad det gäller 12 lag säsongen 26/27 och att öka till 16 lag säsongen 29/30. Dock finns en viss osäkerhet om det finns tillräckligt många damjuniorlag så att både en nationell damjuniorserie och fyra regionala serier kan genomföras redan säsongen 26/27.

I många remissvar framgår att vi bör spela fler matcher generellt än vad serieutredaren lagt fram; detta för att nå en bra sportslig utveckling.

I remissvaren avseende säsongen 29/30 är det en stor enighet i att det idag är för tidigt att svara på och att besluta kring steg 2 utan att det bör tas vid senare tillfälle.

Hur gör vi kommunikationen mer jämställd?

Bakgrund

Under säsongen har ett arbete gjorts på temat "Hur blir svensk ishockeys kommunikation mer jämställd?".

De nuvarande landslagsnamnen visar att herrhockeyn historiskt var först och har fått behålla sitt företräde; ex "Damkronorna" kontra "Tre Kronor", "Damlandslaget U18" kontra "Team 18". Även på tävlings- och seriefronten märks det att herrhockeyn var först ute, vilket leder till ett subtilt exkluderande av tjejer. Pojkserier benämns med U plus ålder, medan flickserier benämns med F plus ålder, eller ofta med något annat prefix som markerar att det är en flickserie. U står för ungdomsserie och är ett begrepp som ligger kvar sen många år då flickornas numerär var för liten för att ha egna serier med bara flickor.

En särskild arbetsgrupp fick i uppdrag av styrelsen att se över benämningar av serier, barn/ungdomslag och landslag.

Det har gjorts en omvärldsanalys, som innefattat hur andra specialidrottsförbund i Sverige har löst frågor kring sina herr- och damlandslag, samt seriestructur, samt kontakt med syskonförbund i IIHF-familjen, där till exempel USA har kommit långt på landslagssidan, medan Finland är ungefär där vi är idag.

Arbetsgruppen har tittat på den forskning som finns på området, främst då studien som Tobias Stark gjorde åt Svenska Ishockeyförbundet, "Fullt lag – en rapport om jämställdhet inom svensk ishockey" (2022). Där belyses kommunikations roll i jämställdhetsarbetet.

- Språkliga normer och kommunikationsmönster inom ishockeyn har traditionellt förstärkt maskulina ideal, vilket kan skapa en exkluderande miljö för kvinnor och andra grupper.

Förslag på förbättringar

- Svenska Ishockeyförbundet bör se över sina kommunikationsstrategier för att säkerställa att flick- och damhockeyn får lika mycket utrymme som herrhockeyn.

Forskningen visar också hur en språklig detalj som var könsbestämmelsen hamnar har stor betydelse. Suffix är att föredra framför prefix, dvs Team 18 dam är bättre än Damlandslaget U18. Men likabehandlingen är viktigast.

Det var ett tydligt medskick i Lena Wallin Kantzys serieutredning att det föreligger en inkonsekvens i våra landslags- och serienamn. Passningen lyder: "SIF bör i ord och handling gå i bräschen för könsneutrala benämningar." En viktig påskyndare är att ha könsneutrala namn på verksamheterna, eller tillägget män/kvinnor, pojk/flick på allt.

Arbetsgruppen har kommit fram till:

Gällande tävlingsstrukturen införs en mall för benämning av lag som inleds med U för "under", följt av högsta tillåtna ålder, följt av kön. Till exempel: U9 Flick och U9 Pojk, förkortat U9F och U9P.

Gällande seriestrukturen kan vi konstatera att de ligaorganisationer som ingått avtal med SIF och därmed fått kontroll över sina egna kommersiella rättigheter, ligger utanför vårt mandat att namnge. Därför får Svenska Hockeyligan (SHL), Svenska Damhockeyligan (SDHL), HockeyAllsvenskan (HA) och Hockeyettan (HE) fortsätta bestämma över sina namn. Nationella Damhockeyligan (NDHL) är inte en ligaorganisation under avtal med SIF, men namnet är så pass inarbetat att bedömningen är att det inte kan bestämmas över från SIF:s håll. Däremot föreslår arbetsgruppen att lägre serier än så, får officiella namn utifrån mallen "serienivå + kön", till exempel Hockeytvåan herr, Hockeytvåan dam.

Gällande juniorserierna ligger dessa under SIF:s mandat att bestämma namnstruktur för. Mallen blir U + ålder + serienamn + kön + plats. Till exempel U20 Nationell herr, U19 SM dam, mm.

Namn på landslag

Namnet Damkronorna är problematiskt eftersom det specificerar kön och har dam som prefix, vilket inte herrlandslaget Tre Kronors namn har. Däremot har vi sett i varumärkesundersökningar att Damkronorna har ett kommersiellt värde och är ett varumärke med hög popularitet och igenkänning bland svenska folket. Rekommendationen är att införa nya officiella namn för landslagen:

Juniorlandslagen

Team 16 dam
Team 16 herr

Team 17 herr

Team 18 dam
Team 18 herr

Team 19 herr

Team 20 herr

Seniorlandslagen

Officiella namn

Tre Kronor dam
Tre Kronor herr

Smeknamn

Damkronorna
Herrkronorna

SIF:s åtgärder i anledning av förslagen

Förbundsstyrelsen avser att genomföra nedan förändringar utifrån damserieutredarens förslag och inkomna remissvar:

En nationell damjuniorserie (U19 Nationell Dam) införs i enlighet med damserieutredarens förslag till säsongen 26/27 med kvalificering från säsongen 25/26. Serien ska spelas 2 x 6 lag i enlighet med förslagen modell för grundserie, kval och slutspel.

- En nationell NDHL-serie i enlighet med damserieutredarens förslag införs till säsongen 26/27 med kvalificering från säsongen 25/26. Serien ska spelas 2 x 6 lag i enlighet med förslagen modell för grundserie, kval och slutspel.
- Ett damjunior-SM (U19 SM Dam) införs säsongen 25/26.
- En begränsning av antalet icke hemmafostrade spelare i SDHL, NDHL och U19 Nationell införs i en fallande skala där utvärdering ska genomföras mellan varje spelår.
- Beslut kring steg 2 ska genomföras i samband med förbundsmötet 2027.

9.1-2 **FS-förslag: Verksamhetsinriktning med ekonomisk plan samt medlemsavgift för kommande verksamhetsperiod**

Förbundsstyrelsen föreslår Förbundsstyrelsen besluta

- att** anta förslaget till verksamhetsinriktning med ekonomisk plan för kommande verksamhetsperiod, samt
- att** föreningars medlemsavgift till förbundet läggs fast till 250 kronor per år.

Förbundsstyrelsens utlåtande

Verksamhetsinriktning

Den framtagna strategin för svensk ishockey fram till 2030 slår fast vision, verksamhetsidé och kärnvärden. Utifrån strategin utgår verksamhetsinriktningen 2025/2026 – 2026/2027 ifrån strategins tre fokusområden.

En föreningsishockey av högsta kvalitet

Allt börjar i ishockeyföreningens verksamhet. Det är i föreningarna engagemanget är som allra tydligast. Det är hemmaplanen och hemmakänslan som bygger stolthet och människor. Våra största stjärnor glömmer aldrig sin hemmaförening eller de som la ner sin själ i att utveckla föreningen. Det är där intresset föds och växer. Det är i föreningsverksamheten vi ska göra störst skillnad. Det är också i föreningarna spelarutveckling sker dagligen. Det gör vi genom hög kvalitet i all verksamhet. Vi vill att svensk ishockey ska växa och då behöver den vara öppen för alla som vill. Utvecklingen av dam/flickishockeyn har under senare år varit bra och kommer att vara viktiga även under kommande år. Vi vill även behålla fler inom ishockeyn. Genom att minska hets, selektering och verka för att minska antalet övergångar inom ungdomsishockeyn kommer fler att spela ishockey under längre tid. Vi har tagit fram principer för bland annat detta som vi kontinuerligt utvecklar. För att behålla fler inom ishockeyn måste vi göra det ännu enklare för spelare, ledare, domare och andra att fortsätta inom ishockey i olika roller. Därför är utbildningsinsatser för individer inom ishockeyn oavsett om man är aktiv funktionär, förälder eller supportrar viktiga. Vi ställer krav på att de vi samverkar med aktivt ska bidra till att svensk ishockey når vår vision samt ställer upp på, lever och verkar efter våra kärnvärden och vår verksamhetsidé. Den ideella föreningen möter dagligen utmaningar som ställer nya och andra krav. Föreningen kan i vissa fall ha svårt att på egen hand erbjuda en verksamhet med högsta kvalitet. Våra föreningar ska kunna arbeta tillsammans med och samarbeta med andra aktörer som är en del av svensk ishockey, enligt den definition vi la fast redan 2017. Aktörer inom svensk ishockey som kan bidra till utvecklingen av både föreningen och de som är engagerade i den – från spelare och ledare till domare, föräldrar och andra som är engagerade i föreningen. De regionala hockeykontoren har en viktig roll i att aktivt stödja föreningsutvecklingen i alla delar och på alla ambitionsnivåer.

Bäst i världen

Många ungdomar drivs av drömmar och väljer att satsa på ishockeyn fullt ut. En förutsättning för att nå sina drömmar är en föreningsmiljö av högsta kvalitet för spelarutveckling. Svensk ishockey behöver ett uttalat och bestämt prestationsperspektiv för att återta vår världsledande position. Att tävla är en del av ishockeyns dna. Framgång föder framgång. Alla landslag ska alltid tävla om medaljer i mästerskap och våra elitföreningar ska tävla om mästerskap på den internationella arenan. Våra elitföreningar är starka i den internationella konkurrensen. Det ska de fortsatt vara och det säkras bland annat genom vår ligamodell där våra ligor på den högsta nivån får rätt förutsättningar för sin utveckling, både när det gäller den sportsliga prestationen och de kommersiella möjligheterna. För att höja prestationsverksamheten i svensk ishockey är elitföreningarnas engagemang i regionförbunden viktiga för regional återväxt av spelare till elitishockeyn inom både herr- och damishockeyn. Vi har en spelarutveckling/utbildning som i stora delar håller högsta internationella klass. Vi ska ha få utländska spelare i inom junior- och ungdomsishockeyn. Vi ska utveckla och stärka våra unga spelare fostrade i våra föreningar så att vi i kan förse våra lag i våra ligor, men även i det övriga seriesystemet, med i första hand svenska spelare. Att vara bäst i världen innebär att svensk ishockey ska vara långt framme i den internationella ishockeyn även utöver själva ishockeyspelandet. Svenska domare ska döma de stora internationella matcherna i de största turneringarna och tränare och ledare ska ha förutsättningar att ta större plats inom den internationella ishockeyn. Förebilder även inom de rollerna inspirerar fler ungdomar att ta på sig sådana uppdrag. Svensk ishockeys företrädare ska ta plats i den internationella ishockeyn.

Öka intresset för ishockeyn

Vi vill att fler ska ha en relation till svensk ishockey. Vi vill att fler ska följa ishockeyn utan att ha behövt komma från en aktiv spelarkarriär eller att ha barn som spelar. Fler nya målgrupper ska hitta ishockeyn som sin idrott, samtidigt som vi ska arbeta hårt för att behålla de som redan valt ishockeyn. Vårt mål är tydligt: vi ska öka intresset från dagens 21 procent av svenska folket till 25 procent år 2030. För att nå det målet är våra föreningar avgörande. Det är där intresset börjar och skapas med hjälp av lokala idoler och lokal stolthet på samtliga nivåer inom ishockeyn. I arbetet med att öka intresset är våra landslag viktiga. Vi ser i undersökningar att det är tydligt att landslagen med Tre Kronor i spetsen driver ett intresse även hos de som inte är aktiva eller engagerade inom ishockeyn. Evenemang på hemmaplan under de kommande åren är därför alldeles särskilt viktiga för att öka intresset. Med det sagt betyder föreningar och serier på den högsta nivån mycket för att skapa ett ökat intresse. Det engagemang, känslor och idoler som våra föreningar skapar är viktiga för ett ökat intresse för ishockeyn

Förutsättningar för att lyckas

En strategi pekar ut vad de viktigaste fokusområdena är de kommande åren. För att lyckas krävs även socialt hållbar ishockeyrörelse som hanterar viktiga delar som skär tvärs igenom alla fokusområden och skapar de förutsättningar vi behöver för att lyckas.

Anläggningar

För att kunna växa och bli fler krävs tillgång till is. Vi är medvetna om att kommunsverige kommer att få en mer ansträngd ekonomi under de år den här strategin gäller. För svensk ishockey är kommunerna en stark samarbetspartner, men vi måste vara ännu mer öppna för lösningar där andra aktörer bidrar till att skapa fler isytor och samverkan med andra idrotter på is. En viktig utgångspunkt för att det ska vara en väg framåt är att kostnaderna för att spela ishockey, att vara i ishallar eller på andra isytor, inte får öka utöver nivån motsvarande en genomsnittlig kommuntaxa. En annan del av anläggningsfrågan som vi kommer att behöva möta kommande år är klimat- och andra hållbarhetsfrågor som till exempel energieffektivisering. I våra egna hallar är detta redan en verklighet, men även ett ansvar för energiåtgången i de kommunala anläggningarna kommer att ställa nya krav på oss. Därför behöver vi vara proaktiva och kreativa för nya lösningar.

Ekonomi

Det är troligt att vi under merparten av vår strategiperiod fram till år 2030 kommer att mötas av tuffa tider. Kostnader för att till exempel driva våra anläggningar påverkar förutsättningarna för våra föreningar på alla nivåer. Ökade kostnader för fler familjer kan påverka viljan att börja spela ishockey. Vi kommer att under kommande år, med gemensamma krafter, både skapa nya och kreativa möjligheter för förbund och föreningar att långsiktigt säkra de ekonomiska resurser som behövs för att driva och utveckla verksamheten. Särskilt viktigt är att stötta och hitta modeller för de lokala föreningarna att klara av de finansiella utmaningar som med stor sannolikhet kommer att vara en verklighet under strategiåren.

Strategisk kommunikation

SIF, distrikt, hockeykontor och ligor måste som samlade resurser för svensk ishockey fortsatt stärka den strategiska och långsiktiga kommunikationen. Vi behöver vässa den samlade kommunikationen mot olika målgrupper. Ett utvecklingsområde att stärka vardagskommunikationen inom ishockeyn – vi ska prata ishockey än mer – och göra det i sammanhang och kanaler där vi möter nya målgrupper och de som redan är frälsta.

Digitalisering

Fortsatt effektivisering och utveckling av vår idrott kräver moderna digitala verktyg och lösningar för tävling, administration, utbildning och statistik. Svenskhockey-tv, baserad på AI-teknik, är ett föregångsexempel inom svensk idrott som vi ska utveckla ännu mer med ett brett och unikt innehåll. För de funktioner och verksamheter som är gemensamma behövs en samordnad digital strategi.

Internationell kontext – internationell roll

Svensk ishockey är ingen solitär. Vi är en aktiv och viktig del i den internationella ishockeyn. Idag finns svensk ishockey representerade i en rad organ från IIHF:s Council (styrelse) till kommittéer och andra organisationer inom till exempel den europeiska klubbishockeyn. Det är viktigt även kommande år att vi tar plats. Svensk ishockey har även tagit på sig en roll med de unika kontakter som finns med NHL att tala för hela den europeiska ishockeyn när det bland annat kommer till avtalen med NHL. Den rollen ska vi med fördel fortsatt ta.

Under den kommande verksamhetsperioden år 2025 - 2027 prioriteras och görs riktade satsningar inom;

- i) en demokratisk, trygg och jämställd ishockey för att kunna stödja föreningarna inom det viktiga området trygg idrott mot osunda träningsmetoder, kränkningar, våld och övergrepp.
- ii) påverkansarbete inom anläggning för fler isytor med ytterligare resurser för att möta behovet som beskrivs ovan inom anläggningsarbetet.
- iii) domartillväxt är en prioriterad satsning. Här handlar det om rekrytering på alla nivåer, med fokus på dam/flick och på regional nivå.
- iv) utökade resurser för tävlingsadministration där utgångspunkten är att det blir fler förbundsserier samt nationell hantering av Hockeyettan.

Flera av satsningarna har redan startats upp i projektform, och en del kommer att bedrivas som en del av den ordinarie verksamheten. Utöver dessa satsningar har ledningen arbetat fram en tydlig verksamhetsplan för kommande tvåårsperiod med prioriteringar för att närma oss målen i strategi 2030 under respektive fokusområde.

Ekonomisk plan för 2025/2026 och 2026/2027

Den ekonomiska planen är en viktig del i strävan att vara och förbli en finansiellt hållbar organisation.

I den senast beslutade tvåårsplanen skulle det egna kapitalet uppgå till 48,4 MSEK vid utgången av 2024/2025, vilket den utgående balansen för 2024/2025 på 52,2 MSEK bekräftar att vi uppnår och till och med överstiger. Det egna kapitalet stärktes under 2023/2024 till viss del på grund av ett lyckat JVM 2024.

Det ekonomiska resultatet för perioden 2025/2026 och 2026/2027 föreslås till ett accepterat underskott om 2 MSEK. Vilket innebär ett eget kapital om minst 50,2 MSEK varav 35 MSEK i grundkapital vid periodens slut.

Under verksamhetsåret 2025/2026 kommer det finansiella resultatet av VM på hemmaplan i Stockholm att resultatföras, vilket innebär en signifikant ökad omsättning i koncernen.

Likviditetsplan 2025/2026 – 2026/2027

Målsättningen är att summan av våra finansiella placeringar och likvida medel inte understiger 50 MSEK vid utgången av 2026/2027.

Avgift medlemsföreningar

Förbundsstyrelsen föreslår att föreningars medlemsavgift till förbundet ökas från 200 kr till 250 kr per år och medlemsförening.

10. Valärenden

10.1 – 10.5 Valberedningens förslag

Valberedningen

Den av förbundsmötet 2023 valda valberedningen har haft följande sammansättning.

- Anders Zetterström, SDF Region Öst, ordförande
- Mats Eriksson, SDF Region Väst
- Gabrielle Mellqvist, SDF Region Syd
- Benny Westerlund, SDF Region Norr
- Ann-Christin Viklund, SDHL/SHL-föreningarna

Nedan följer de förslag som valberedningen beslutat föreslå förbundsmötet 2025.

10.1 Valberedningens förslag till arvode för förbundsordföranden och förbundsstyrelsens övriga valda ledamöter

Valberedningen föreslår Förbundsmötet besluta

att ramarna och principerna för arvodering av förbundsordföranden och förbundsstyrelsens övriga valda ledamöter lämnas oförändrade, samt

att styrelsen kan besluta om arvode till enskild ledamot för särskilt uppdrag som naturligt inte faller inom ramen för styrelseuppdraget.

Vid förbundsmötet 2017 fastlades en ny modell med ramar och principer för arvodering av förbundsordföranden och förbundsstyrelsens övriga valda ledamöter.

Utvecklingen hade visat att det inte längre var möjligt att kombinera ett ordinarie arbete med att vara förbundsordförande. Förbundsmötet lade därför fast att uppdraget som förbundsordförande innebär ett ianspråktagande av huvudsaklig del av tillgänglig arbetstid och att förbundsordföranden därför arvodas med 1.5 inkomstbasbelopp per månad. Härtill kommer bland annat kostnader för socialförsäkringsskydd samt pensionsförsäkring och de övriga trygghetsförsäkringar som följer ett uppdrag av detta slag.

För förbundsstyrelsens övriga valda ledamöter innebär uppdraget utöver deltagande i styrelsemöten och de fasta kommittéernas möten, även uppdrag av representationskaraktär, inte minst vid medlemsorganisationernas årsmöten och andra sammankomster där närvaro av representant från förbundsstyrelsen önskas. Förbundsmötet lade därför fast att förbundsstyrelsens övriga ledamöter erhåller ett arvode om 1.0 inkomstbasbelopp per år.

Valberedningen har identifierat att styrelseledamöter i enstaka fall utför särskilda uppdrag som naturligt inte faller inom ramen för styrelseuppdraget. Sådana särskilda uppdrag kan handla om ansvar för frågor rörande juridik, tävling liksom styrelsearbete i Svensk Hockey TV AB. Valberedningen menar därför det därför bör förtydligas att styrelsen kan besluta om arvode till styrelseledamot som utför sådant särskilt uppdrag.

I årsredovisningen redovisas sedan flera år tillbaka samtliga arvoden till förbundsordföranden och styrelsens övriga valda ledamöter för att skapa transparens för förbundets medlemmar.

10.2 Val av förbundsordförande, tillika ordförande i förbundsstyrelsen, för tiden till och med nästkommande ordinarie förbundsmöte

Valberedningen föreslår

- omval av Anders Larsson

10.3 Val av tio styrelseledamöter för tiden till och med nästkommande förbundsmöte

- SDF mandat (fyra ledamöter, en per region)
- SDHL- och SHL-föreningarnas mandat (två ledamöter)
- Fria mandat (fyra ledamöter)

Valberedningen föreslår

- omval av Michael Persson, SDF-mandat Region Norr
- omval av Jonas Sandberg, SDF-mandat Region Syd
- nyval av Fredrik Godman, SDF-mandat Region Öst
- nyval av Lars Lisspers, SDF-mandat Region Väst
- omval av Pia Carlsson Thörnqvist, SDHL- och SHL-föreningarnas mandat
- omval av Roger Ekström, SDHL- och SHL-föreningarnas mandat
- omval av Peter Forsberg, fritt mandat
- omval av Cecilia Hager Larsson, fritt mandat
- omval av Kristina Vikdahl Zakrisson, fritt mandat
- omval av Maria Wilén, fritt mandat

10.4 Beslut om att på två år utse en auktoriserad revisor med personlig ersättare eller ett registrerat revisionsbolag, med uppgift att granska räkenskaper och förvaltning

Valberedningen föreslår

- Grant Thornton AB som revisionsbolag för de kommande två räkenskapsåren.

10.5 Val av ordförande, tre vice ordföranden och övriga ledamöter i disciplinnämnden för en tid av två år

Valberedningen föreslår

- omval av Johan Nordin som ordförande
- omval av Josefin Mallmin, Daniel Sandberg och Nathalie Stenmark som vice ordföranden
- omval av Gunilla Andersson Stampes, Hans-Göran Elo, Fredrik Emwall, Maria Furberg och Stefan Persson samt nyval av Pehr Claesson som övriga ledamöter

10.6 Beredningsgruppens förslag till val av valberedning

Beredningsgrupp

Den utsedda beredningsgruppen för val av valberedning har haft följande sammansättning.

- Jenny Pikkarainen, SDF Region Väst, ordförande
- Pea Israelsson, SDF Region Norr
- Jim Karlsson, SDF Region Öst
- Petter Mikaelsson, SDHL- och SHL-föreningarna
- Tobias Stenström, SDF Region Syd

Nedan följer de förslag som beredningsgruppen beslutat föreslå förbundsmötet 2025.

a) Val av fem ordinarie ledamöter, varav en som ordförande, i valberedningen

Beredningsgruppen föreslår

- omval av Anders Zetterström, SDF Region Öst, ordförande
- omval av Mats Eriksson, SDF Region Väst
- omval av Benny Westerlund, SDF Region Norr
- nyval av Anna Arvsell, SDF Region Syd
- omval av Ann-Christin Viklund, SDHL/SHL-föreningarna

b) Val av personliga ersättare till valberedningens ordinarie ledamöter

Beredningsgruppen föreslår

- nyval av Fredrik Godman, SDF Region Öst
- nyval av Jenny Pikkarainen, SDF Region Väst
- omval av Helene Ersson, SDF Region Norr
- nyval av Tobias Stenström, SDF Region Syd
- omval av Mats Larsson, SDHL/SHL-föreningarna

